

Muzyka - Radwan

Teatr Powszechny

w Warszawie 1984

Muzyka **Stanisław Radwan**

Kierownictwo muzyczne **Wojciech Głuch**

Inscenizacja **Zygmunt Hübner**

Szkło artystyczne **Lucyna Pijaczewska**

Kostiumy **Jan Banucha**

Realizacja dźwięku **Andrzej Stefaniak**

Światło **Andrzej Młodzianko**
Danuta Bilińska

Dyrekcja Teatru Powszechnego składa serdeczne podziękowanie
Instytutowi Elektroniki Kwantowej Wojskowej Akademii Technicznej
m. Jarosława Dąbrowskiego za łaskawe udostępnienie laserów
i pomoc w opracowaniu koncepcji świetlnej widowiska.

WYKONAWCY

Ewa Dałkowska

Barbara Dziekan (gościnnie)

Danuta Kowalska

Grażyna Marzec

Anna Mozolanka

Małgorzata Pieczyńska

Maria Robaszkiewicz

Iwona Słoczyńska

Daria Trafankowska

Anna Wojton (gościnnie)

Joanna Żółkowska

Bogusław Augustyn

Mariusz Benoit

FORMACJA JAZZOWA WOJCIECHA KAROLAKA

Wojciech Karolak — keyboard

Czesław Bartkowski — perkusja

Tomasz Szukalski — saksofon

Maciej Góraj

Gustaw Lutkiewicz

Aleksander Machalica

Piotr Machalica

Krzysztof Majchrzak

Andrzej Piszczatowski

Zygmunt Sierakowski

Marek Skup

Maciej Szary

Bogdan Szczesiak

Aleksander Trąbczyński

Inspicjent śpiewający:

Marek Gorzkowski

Przy fortepianie: Wojciech Głuch

Wieczór muzyki Stanisława Radwana. Kto zna Staszka (proszę mi wybaczyć ten familiarny ton), łatwo zrozumie, że był to zamysł karkołomny. Jest rzeczą wiadomą, że należy on do ludzi, którzy żywią nieodpartą awersję do respektowania umówionych terminów. Kiedy przyrzeka „jutro będę z pewnością”, jednego można być pewnym: jutro zapadnie się pod ziemię i nikt nie zdoła go odnaleźć. Może pojawi się pojutrze, może dopiero za tydzień. Może na trzy dni przed premierą, może w dniu premiery. Reżyser będzie tymczasem rwał włosy z głowy. Wiem, sam byłem jego ofiarą.

Jeśli mimo to reżyserzy, którzy zdążyli się już poparzyć, sami znów pchają się w ogień, musi być po temu jakaś przyczyna. Nikt im przecież nie każe, zdolnych kompozytorów u nas nie brak.

Tajemnica polega na tym, że Stanisław Radwan jest nie tylko utalentowanym kompozytorem, jest też autentycznym artystą teatru. Ceni słowo autora (własne mniej), „czuje” aktora, rozumie zamysł reżyserski. Jego muzyka służy zawsze konkretnemu przedstawieniu, nie stara się nigdy wysunąć na pierwszy plan, pomaga, a nie przeszkadza.

Wszystko to jednak byłoby mało, gdyby nie jedna cecha, która sprawia, że gdy wreszcie Staszek pojawia się na próbie, zapomina się o grubych słowach gromadzonych na jego przybycie. Tą cechą jest wdzięk. Jest to jego narząd obronny; gdyby go nie posiadał, nie dożyłby swoich lat. Reżyserzy już dawno rozszarpali by go na strzępy.

Tak się jednak dzieje, że te wspaniałe kompozycje Staszka przepadają — sam nie dba o swoje partytury, nie zawsze dbają o nie teatry (jego własny teatr nie więcej od innych). Pomyślałem, że trzeba uratować od zapomnienia co się da — i tak zrodziło się przedstawienie „Muzyka — Radwan”. Z góry założyłem, że nie będę oczekiwał od Staszka ani jednej nuty, której by wcześniej nie napisał. Należy cenić własne zdrowie i nerwy. A przecież zebranie materiału muzycznego zajęło kilka miesięcy (tu należy się podziękowanie Teatrowi Nowemu z Łodzi, który zachował wszystkie materiały do „Ameryki” w idealnym porządku). Niektórych utworów odtworzyć już się nie udało — zagięły bezpowrotnie. Wielka to szkoda, chociaż i tak musieliśmy dokonywać wyboru.

Oddajemy teraz głos muzyce Stanisława Radwana. Dziś wieczór ona gra główną rolę. Zawsze służy teatrowi — tym razem niechaj służy jej teatr.

ZYGMUNT HÜBNER

CZĘŚĆ I

1. Aischylos — *Wielu, wielu pięknych i krzepkich* (ORESTEJA) —
chór
2. Aischylos — *Wiele stworzeń straszliwych* (ORESTEJA) —
chór
3. Friedrich Dürrenmatt — *Niech pochwalony będzie Bóg*
(ANABAPTYŚCI) — **chór**
4. Psalm Dawida — na podst. przekładu Romana Brandstaettera —
EWA DAŁKOWSKA/GRAŻYNA MARZEC
5. Psalm Dawida (29) — przekład Czesława Miłosza
chór
6. Tadeusz Borowski — *Modlitwa o zapomnienie* (GŁOSY PRZESZŁOŚCI) —
chór
7. Wincenty Pol — *Rocznica powstania* (SEN O BEZGRZESZNEJ) —
chór
8. Edward Słoński — *Rozdziel nas bracie* (SEN O BEZGRZESZNEJ) —
GUSTAW LUTKIEWICZ
ZYGMUNT SIERAKOWSKI
9. Stanisław Baliński — *Wieża* —
chór
10. Stanisław Wasylewski — *Czym jest Polska* (SEN O BEZGRZESZNEJ) —
PIOTR MACHALICA — chór
11. Zbigniew Herbert — *Przesłanie pana Cogito* (POWRÓT PANA
COGITO) — **chór**
12. Krzysztof Kamil Baczyński — *Elegia o chłopcu polskim* (GŁOSY
PRZESZŁOŚCI) — **GRAŻYNA MARZEC/ANNA**
MOZOLANKA
13. Zbigniew Herbert — *Prolog, fragment wiersza „O Troi”* (POWRÓT
PANA COGITO) — **ALEKSANDER TRĄBCZYŃSKI**
/ANDRZEJ PISZCZATOWSKI — chór

14. Leopold Staff — *Polsko, nie jesteś ty już niewolnicą!* (GŁOSY
PRZESZŁOŚCI) — **ANNA MOZOLANKA — chór**

CZĘŚĆ II

1. Zbigniew Herbert — *Naprzód pies, fragment wiersza „Napis”*
(POWRÓT PANA COGITO) —
ALEKSANDER TRĄBCZYŃSKI/ANDRZEJ
PISZCZATOWSKI — chór
2. Stanisław Baliński — *Pieśń kochanków*
BARBARA DZIEKAN/MALGORZATA PIECZYŃSKA/
JOANNA ŻÓŁKOWSKA
3. Andrzej Nowicki — *Małeńki aperitif* (SEN O BEZGRZESZNEJ) —
GUSTAW LUTKIEWICZ
4. Marian Hemar, Jan Lechoń, Julian Tuwim, Antoni Słonimski — *Sławoj-*
Składkowski, fragment Szopki politycznej z 1930 r. (SEN
O BEZGRZESZNEJ)
MARIUSZ BENOIT — KRZYSZTOF
MAJCHRZAK — chór
5. Alfred Degal — *Górą guma* (SEN O BEZGRZESZNEJ) —
MARIUSZ BENOIT
KRZYSZTOF MAJCHRZAK
ANDRZEJ PISZCZATOWSKI
MAREK SKUP
ALEKSANDER TRĄBCZYŃSKI
6. Nikołaj Niekrasow — *Kołysanka, przekład Leopolda Lewina* (BIEDNI
LUDZIE) —
MARIUSZ BENOIT
KRZYSZTOF MAJCHRZAK

7. Franz Kafka — *W porcie nowojorskim* (AMERYKA) —
chór
8. Franz Kafka — *Miasto o nas nie wie nic* (AMERYKA) —
ALEKSANDER MACHALICA
PIOTR MACHALICA
BARBARA DZIEKAN
DANUTA KOWALSKA
ANNA WOJTON
9. Stanisław I. Witkiewicz — *Ja jestem demon stosowany* (PANNA
TUTLI-PUTLI) —
KRZYSZTOF MAJCHRZAK/ANDRZEJ PISZCZATOWSKI
10. Stanisław I. Witkiewicz — *O jakże pięknym jesteś księżę* (PANNA
TUTLI-PUTLI) —
BARBARA DZIEKAN/ANNA MOZOLANKA
11. Stanisław I. Witkiewicz — *Jestem z kraju Tua-Tua* (PANNA TUTLI-
PUTLI) —
KRZYSZTOF MAJCHRZAK — chór
12. Stanisław I. Witkiewicz — *Stworzymy razem* (PANNA TUTLI-PUTLI) —
EWA DAŁKOWSKA, ANDRZEJ PISZCZATOWSKI
ANNA MOZOLANKA, ALEKSANDER TRĄBCZYŃSKI
13. Stanisław I. Witkiewicz — *Nareszcie mam cię, Wyspa jest więc nasza,,*
Jedyne piękno na ziemi. (PANNA TUTLI-PUTLI)
BARBARA DZIEKAN / JOANNA ŻÓLKOWSKA
MARIUSZ BENOIT — chór
14. Franz Kafka — *Teatr z Oklahomy* (AMERYKA) —
chór
15. Zbigniew Herbert — *Sprawozdanie z raju* (POWRÓT PANA
COGITO) — chór

Przedstawienia, z których pochodzą wykonywane w naszym spektaklu utwory:

Anabaptyści; Friedrich Dürrenmatt, przekł. Zbigniew Krawczykowski, reż. Zygmunt Hübner, scen. Andrzej Cybulski, prem. 2 VI 1968, Stary Teatr, Kraków

Ameryka; Franz Kafka, adapt. Jean-Louis Barrault, przekł. Juliusz Kydryński, reż. Zygmunt Hübner, scen. Ewa i Franciszek Starowieyscy, prem. 11 IV.1971, Teatr Nowy, Łódź

Panna Tutli-Putli; Stanisław Ignacy Witkiewicz, reż. Janusz Warmiński, scen. Lidia i Jerzy Skarżyńscy, prem. 25 XII 1975, Teatr Ateneum, Warszawa

Sen o bezgrzesznej; scenariusz Jerzy Jarocki i Józef Opalski, reż. Jerzy Jarocki, scen. Jerzy Juk-Kowarski, prem. 21 I 1979, Stary Teatr, Kraków

Głosy przeszłości; scenariusz Krzysztof Miklaszewski, reż. Jerzy Trela, scen. Elżbieta Krywsza, prem. 2 XII 1979, Stary Teatr — Scena Forum, Kraków

Powrót pana Cogito; Zbigniew Herbert, scenariusz i reż. Tadeusz Malak, scen. Kazimierz Wiśniak, prem. 11 IV 1981, Stary Teatr — Scena Forum, Kraków

Oresteja; Aischylos, przekł. Maciej Słomczyński, reż. Zygmunt Hübner, scen. Lidia i Jerzy Skarżyńscy, prem. 19 VI 1982, Stary Teatr, Kraków

Biedni ludzie; Fiodor Dostojewski, adapt. i reż. Tadeusz Bradecki, scen. Urszula Kenar, prem. 22 I 1983, Stary Teatr — Piwnica przy Sławkowskiej, Kraków

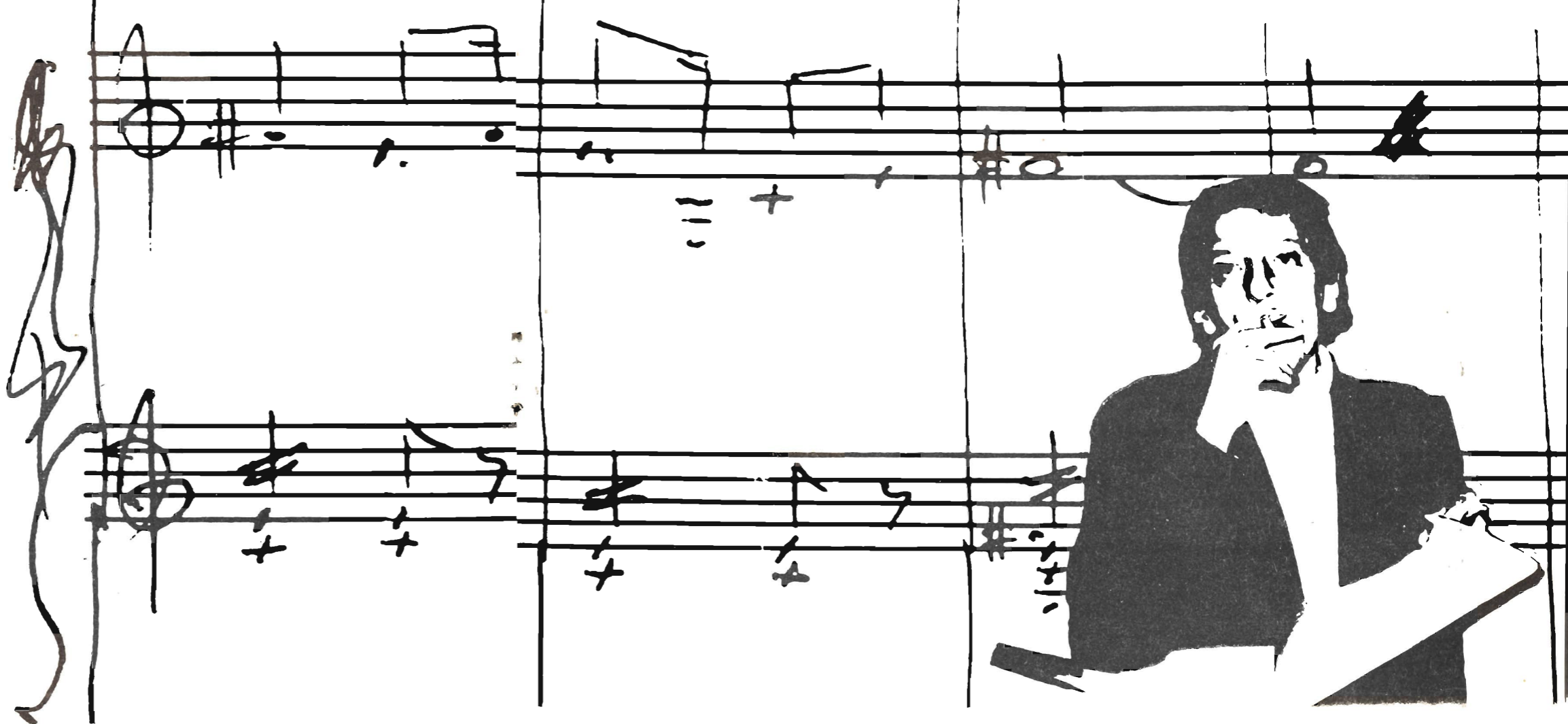
Pozostałe utwory pochodzą z programów krakowskiej Piwnicy Pod Baranami.

Stanisław Radwan — ur. w 1939, ukończył studia pianistyczne na PWSM w Krakowie u prof. Ludwika Stefańskiego, kompozycję w klasie prof. Krzysztofa Pendereckiego; odbył staż kompozytorski w zakresie muzyki elektronicznej u Pierre Schaeffera w Paryżu. Kompozycje: „Passacaglia” (ork. symfoniczna), „Ściana płaczu” (ork. symfoniczna i soliści), dwa kwartety smyczkowe, preludia na orkiestrę symfoniczną.

Muzykę dla teatru komponuje od r. 1962 („W 80 dni dookoła świata” — T. Rozmaitości, Kraków). Współpracę ze Starym Teatrem rozpoczął w r. 1965 („Woyzeck”, „Anabaptyści”, „Wszystko dobre, co się dobrze kończy”). Do r. 1973 stale współpracował z krakowską Piwnicą Pod Baranami. Najczęściej komponuje muzykę do spektakli reżyserowanych przez: Jerzego Grzegorzewskiego („Ameryka”, „Wesele”, „Bloomusalem”, „Balkon”), Jerzego Jarockiego („Ślub” — Zurich, Nowy Sad, „Bał manekinów” Czelabińsk, „Zmierzch” — Belgrad, „Matka” — Monachium), Zygmunta Hübnera („Anabaptyści”, „Ulises”, „Ameryka”, „Spiskowcy”, „Orestes”), Giovane Pampiglione („Bel-Ami i jego sobowtór”, „Oni” i „Rzeźnia” we Włoszech). Zdobył liczne nagrody na festiwalach krajowych i zagranicznych.

Komponuje też muzykę do filmów („Szpital Przemienienia”, „Wesele” i in.)

Od 19 XII 1980 jest dyrektorem Starego Teatru w Krakowie

Lucyna Pijaczewska — ur. w 1950 we Wrocławiu, ukończyła studia w PWSSP we Wrocławiu. Specjalizuje się w szkłe przemysłowym, artystycznym i architektonicznym. W latach 1975-79 była projektantem w Hucie Szkła Artystycznego w Polanicy. Brała udział we wszystkich ogólnopolskich wystawach szkła — w Katowicach, na Targach Poznańskich, a także w Czechosłowacji i NRD. Indywidualna wystawa w 1980 we Wrocławiu. Jest pracownikiem katedry szkła w PWSSP we Wrocławiu. Projektuje i realizuje kompozycje szklane typu witrażowego na konstrukcjach stalowych dla wrocławskich WFF, Biura „Prowent”, „CUPRUM”. Jej szkło artystyczne jest w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, w zbiorach prywatnych w Polsce, USA, Kanadzie, Włoszech. Kolekcja szkła zaprojektowana do spektaklu „Muzyka — Radwan” została wykonana w Hucie Szkła w Stroniu Śląskim.

Wojciech Karolak — ur. w 1939 w Warszawie. Pianista jazzowy, dawniej saksofonista (alt i tenor), kompozytor i aranżer. Absolwent PWSM w Krakowie — wydział teorii muzyki. Z jazzem związany od 1958 r. Grał w następujących zespołach: Jazz Believers, Swingtet Jerzego Matuszkiewicza, All Stars, Swingtet (Ptaszyna-Wróblewskiego), The Wreckers (Andrzeja Trzaskowskiego), Kwartet i Kwintet Andrzeja Kurylewicza, w zespole Zbigniewa Namysłowskiego. Przez jakiś czas kierował własnym triem. Aranżował wiele utworów dla Big Bandu Andrzeja Kurylewicza. Współpracował z radiową orkiestrą Studia M 2. Liczne występy zagraniczne, programy radiowe i telewizyjne — w Szwecji, RFN, Berlinie Zach. Uczestniczył w wielu festiwalach jazzowych. Kompozytor i aranżer muzyki filmowej i teatrowej.

Czesław Mały Bartkowski — ur. w 1943 w Łodzi. Perkusista i kompozytor jazzowy. Perkusję studiował w szkole wrocławskiej. Jazz zaczął grać we wrocławskim Far Quartet w początkach lat sześćdziesiątych. Występował w kwintecie Krzysztofa Komedy, w Kwartecie Zbigniewa Namysłowskiego, w grupie Enigmatic Czesława Niemięna, w zespole Michała Urbaniaka, w duecie z Adamem Makowiczem, w trio z Makowiczem i Tomaszem Stańko, w mainstreamowej grupie Ptaszyna-Wróblewskiego, w zespole In/Formation S. Kulpowicza i w grupie akompaniującej S. Sojce. Współpracował z wieloma wybitnymi muzykami zagranicznymi (Art Farmer, Aladar Pege, Ben Webster, Clark Terry). Uczestnik wielu festiwali jazzowych na świecie. Ma na swoim koncie kilkadziesiąt płyt nagranych z wybitnymi muzykami polskimi i zagranicznymi. Autor pierwszego w Polsce albumu firmowanego przez perkusistę — Drums Dream. Ważniejsze kompozycje: Drums Dream, Suggestion.

Tomasz Szukalski — ur. w 1948. W wieku 16 lat zaczął grać na saksofonie tenorowym w amatorskich grupach jazzowych. Pierwszy sukces odniósł na festiwalu „Jazz nad Odrą” w 1968 r. zdobywając I miejsce w kategorii solistów. Od 1971 współpracował z zespołem Zbigniewa Namysłowskiego, brał udział w wielu europejskich festiwalach jazzowych, nagrywał dla Polskich Nagrań trzy albumy: „Wine Feast”, „Kuyaviak Goes Funky” i „Jazz Jambore '76”. W 1976 odbył europejskie tournée z Tomaszem Stańko i Edwardem Vesalą. Nagrał kolejne płyty: dla Polskich Nagrań, ECM, Finlandii, RFN, Norwegii. W 1978 stworzył formację jazzową The Quartet z Pawłem Jarzębskim, Sławomirem Kulpowiczem i Januszem Stefańskim. W następnych latach występował z Józefem Skrzekiem (SBB), z którym nagrał płytę dla MFJ „Helicon”. W 1982 założył własny kwartet w składzie: Janusz Skowron, Zbigniew Wegehaupt, Czesław Bartkowski. Zespół ten akompaniował wokaliście jazzowemu Stanisławowi Sojce.

Teatr Powszechny w Warszawie

Dyrektor i kierownik artystyczny

ZYGMUNT HÜBNER

Zastępca dyrektora

Andrzej Karwowski

Redaktor programu

Magdalena Ciesielska

Opracowanie graficzne

Maciej Buszewicz

Fotografie: Renata Pajchel, Leopold Dzikowski,

Marek Rosicki

Wydawca: Teatr Powszechny

03-801 Warszawa ul. Zamoyskiego 20

Telefoniczna rezerwacja biletów 18-25-16, 18-48-10

Cena zł 30

Druk 220K, Nakład 10 000

